



Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Посл. бр. Р4К 27/15
Дана: 27.08.2015. године
НОВИ САД

Апелациони суд у Новом Саду по судији Драгињи Вујић, са записничарем Славицом Гојић у поступку предлагача С. Л. из И., кога заступа пуномоћник О. Ј. адвокат из С., одлучујући о захтеву предлагача за заштиту права на суђење у разумном року, у предмету који је вођен пред Основним судом у Суботици под бројем К 256/14, донео је дана 27.08.2015. године

РЕШЕЊЕ

Захтев предлагача С. Л. за заштиту права на суђење у разумном року и накнаду за повреду права на суђење у разумном року у износу од 300.000,00 динара, у поступку пред Основним судом у Суботици у предмету К 256/14 **ОДБИЈА СЕ** као неоснован.

Образложење

Предлагач С. Л. из И. је поднео дана 19.06.2015. године путем пуномоћника захтев за заштиту права на суђење у разумном року и накнаду за повреду права на суђење у разумном року у поступку пред Основним судом у Суботици број К 256/14 са предлогом да се утврди да је захтев основан и да му је повређено право на суђење у разумном року те да се одреди накнада за повреду права на суђења у разумном року у износу од 300.000,00 динара на терет Републике Србије, Министарства правде, Високог савета судства, буџета Београд, Основног суда у Суботици и исти исплати у року од 3 месеца од дана подношења захтева са законском затезном каматом од 20.06.2015. године до исплате, а под претњом извршења, те да се обавезе Република Србија да исплати трошкове поступка по одмерењу суда са одмереним судским таксама, а све са законском затезном каматом од дана доношења решења до коначне исплате у року од 8 дана под претњом принудног извршења.

У захтеву је наведено да се кривични поступак пред Основним судом у Суботици број К 1/09 води од 2008. године а због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе против окривљеног С. Л. и других, да је овај кривични поступак дуго трајао највише због незаказивања, недостављања одлука и позива предлагача у Србији на територији КиМ, непревођења списка предмета на шиптарски језик иако је бранилац овог окривљеног више пута то тражила те услед неуспеле реформе правосуђа у којој су се смењивале судије које су биле задужене за овај кривични предмет због чега сматра да је истекао разумни рок за вођење кривичног поступка јер исти траје дуже од пет година.

Поступајући по захтеву предлагача у смислу члана 8а и 8б Закона о уређењу судова, Апелациони суд у Новом Саду је прибавио и извршио увид у означене списе Основног суда у Суботици број К 256/14 те утврдио следеће чињенично стање:

Решењем истражног судије Општинског суда у Суботици број Кри 10/09 од 25.01.2009. године према тада осумњиченом С. Л. одређен је притвор који се рачуна од 23.01.2009. у 15 часова.

Осумњичени С. Л. је саслушан 25.01.2009. године пред истражним судијом Општинског суда у Суботици у предмету Кри 10/09 у присуству браниоца постављеног по службеној дужности а Општинско јавно тужилаштво у Суботици је под бројем Кт 66/09 ставило захтев за спровођење истраге истражном судији Општинског суда у Суботици дана 26.01.2009. године против овог осумњиченог због постојања основане сумње да је 26.12.2008. у Суботици извршио кривично дело из члана 350 став 2 у вези става 1 и у вези члана 33 КЗ-а.

Истражни судија Основног суда у Суботици је у предмету Ки 44/09 дана 26.01.2009. године саслушао осумњиченог С. Л. те му је одређен притвор који му се рачуна од 23.01.2009. године а који је касније више пута продужаван.

Решењем истражног судије под цитираним бројем Ки 44/09 од 26.01.2009. године одређено је спровођење истраге против С. Л. због кривичног дела из члана 350 став 2 у вези става 1 а у вези члана 33 КЗ-а.

Општинско јавно тужилаштво у Суботици је под бројем Кт 66/09 подигло пред Општинским судом у Суботици оптужницу која је заведена под бројем К 125/09.

Решењем већа Општинског суда у Суботици број Кв 133/09 од 09.02.2009. године одлучено је да се споји кривични поступак који се води под бројем К 1/09, а против окривљених М. С. и С. С. и под бројем К 125/09 против окривљеног овде предлагача С. Л. па ће се јединствени поступак водити под бројем К 1/09.

У овом кривичном предмету било је заказано седам главних претреса а пресудом Општинског суда у Суботици број К 1/09 од 19.06.2009. године оптужени су оглашени кривим и осуђени. Истог дана донето је решење о укидању притвора према свим оптуженима па и С. Л.

Решавајући по жалби ОЈТ у Суботици Окружни суд у Суботици је решењем Кж 425/09 од 29.06.2009. године укинуо решење Општинског суда у Суботици број К 1/09 од 19.06.2009. године о укидању притвора према окривљенима и предмет вратио првостепеном суду на поново одлучивање, а решењем већа Општинског суда у Суботици Кв 642/09 од 14.07.2009. године према оптуженом С. Л. одређен је притвор, а наредбом истог суда од 16.07.2009. године наређено је расписивање потернице и наредба достављена МУП-у РС, ПУ Суботица, оделењу за потраге криминалистичке полиције ради извршења.

Против пресуде Општинског суда у Суботици број К 1/09 од 19.06.2009. године жалбу је изјавило ОЈТ у Суботици те бранилац окривљеног овде предлагача С. Л. О. Ј., адвокат из С. која је предала и одговор на жалбу тужилаштва. Жалба тужилаштва је оптуженом уручена путем огласне табле суда дана 11.01.2010. године. Апелациони суд је својим решењем Кж 22578/10 од 20.11.2012. године укинуо пресуду Основног суда у Суботици К 1/09 од 19.06.2009. године и предмет вратио овом суду на поново одлучивање, а који суд је предмет запримио 03.12.2012. године.

У предмету није поступано од 03.12.2012. до 08.05.2013. године.

У поновљеном поступку главни претрес у предмету против оптужених М. С., С. С. и С. Л. је био заказан за 08.05.2013. године у предмету Основног суда у Суботици К 1686/12 али није одржан обзиром да М. С. и С. Л. нису приступили, а бранилац С. Л. је изјавила да се овај окривљени налази на Косову и предложила да се позове са адресе која је наведена у списима, док је бранилац оптуженог М. С. навео да се овај окривљени налази у Швајцарској и да адреса постоји у списима, па је суд решењем главни претрес одложио за 05.12.2013. године и одлучио да ће се обојица позвати дипломатским путем.

Главни претрес заказан за 05.12.2013. године није одржан, оптужени, овде предлагач С. Л. као и М. С. нису приступили, константовано је да нису испуњени услови за одржавање претреса, те је претрес одложен на неодређено време.

Наредбом в. ф. председника Основног суда у Суботици од 12.05.2014. године наложено је прекоредно и хитно заказивање овог предмета.

У наведеном предмету заказан је 09.06.2014. године нови главни претрес, а пре почетка главног претреса донето је решење да се према М. С. и С. Л. раздвоји кривични поступак који ће се водити у другом предмету суда, а константовано је да су исти недоступни суду, да је за њима расписана потерница и одређен притвор а по расписаним потерницама нису пронађени иако је протекло готово пет година. Нови предмет је заведен под бројем К 256/14. Доставном наредбом од 11.06.2014. године је наложено да се по члану 250 судског пословника предмет разведе јер је за оба оптужена расписана потерница.

Имајући у виду утврђено чињенично стање Апелациони суд у Новом Суду је утврдио да је захтев предлагача С. Л. изјављен путем пуномоћника Ј. О., адвоката из С. неоснован.

Према члану 32 став 1 Устава Републике Србије, свако има право да независан, непристрасан и законом већ установљен суд правично и у разумном року јавно расправи и одлучи о о његовим правима и обавезама, основаности сумње која је била разлог за покретање поступка, као и о оптужбама према њему.

Према члану 8в Закона о изменама и допунама Закона о уређењу судова на поступак за заштиту права на суђење у разумном року сходно се примењују одредбе Закона о ванпарничном поступку а који закон у члану 30 став 2 прописује сходну примену Закона о парничном поступку у оним областима које нису регулисане и законом.

Члан 14 став 1 Закона о кривичном поступку прописује да је суд дужан да кривични поступак спроведе без одуговлачења и онемогући сваку злоупотребу права усмерену на одуговлачење поступка.

Право на правично суђење прописано је чланом 6 Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода тако да свако током одлучивања о његовим грађанским правима и обавезама или о кривичној оптужби против њега има право на правичну јавну расправу у разумном року пред независним и непристрасним судом образованим на основу закона.

Трајање кривичног поступка и појам разумног трајања судског поступка је релативна категорија која зависи од низа чињеница које је потребно оценити у сваком

поједином случају, а пре свега од сложености чињеничних и правних питања у конкретном предмету, понашања подносиоца захтева као странке у поступку, поступања надлежних судова који воде поступак и природе захтева односно значаја права за подносиоца захтева.

У конкретном случају од одлучујућег значаја за закључак Апелационог суда да је захтев предлагача С. Л. неоснован су утврђене чињенице које указују да је овај окривљени у кривичном поступку својим поступањем у битној мери допринео дужини трајања тог поступка, а што јасно произилази из списка предмета.

Наиме, кривични поступак у овом предмету у односу на С. Л. је започет подношењем захтева за спровођење истраге од 26.01.2009. године и то након саслушања истог пред истражним судијом када му је 25.01.2009. године одређен притвор.

Решењем истражног судије од 26.01.2009. године одређено је спровођење истраге након чега је ОЈТ у Суботици под бројем Кт 66/09 подигло оптужницу а 09.02.2009. године донето је решење о спајању кривичних поступака против С. Л. и окривљених М. С. и С. С. који је вођен под бројем К 1/09 и где је било заказано седам главних претреса, а дана 19.06.2009. године донета осуђујућа пресуда. Истог дана посебним решењем према С. Л. је укинута притвор које решење је међутим укинута решењем Вишег суда у Суботици, па је новим решењем веће Основног суда дана 04.07.2009. године према овог оптуженом поново одређен притвор и расписана потерница.

Пресуда Основног суда у Суботици К 1/09 је укинута одлуком Апелационог суда па је предмет Основном суду достављен 03.12.2012. године од када па да 08.05.2013. године у предмету није поступано.

Након тога у поновљеном поступку поступку, а на главни претрес 08.05.2013. године није приступио између осталог ни С. Л. а бранилац је известио да се исти налази на Косову па је суд донео решење да ће га позвати дипломатским путем као и другог оптуженог. Исти није приступио ни на главни претрес од 05.12.2013. године док је на претрес од 09.06.2014. године донето решење о раздвајању поступка у односу на овог оптуженог као и другог оптуженог у том предмету, јер су недоступни суду а решење о притвору и потерница нису реализовани.

Из напред изложеног јасно је видљиво да је, пре свега, у поступку пре укидања првостепене одлуке било заказано више главних претреса, па је тај поступак брзо и ефикасно окончан, а да је након укидања и враћања предмета из Апелационог суда тај поступак трајао дуже због очигледног избегавања С. Л., предлагача као и других учесника у поступку, а који су међувремену пуштени из притвора након доношења првобитне првостепене пресуде, да приступе на главни претрес, а не због незаказивања претреса од стране првостепеног суда у поновљеном поступку.

Првостепени суд је предузимао одговарајуће процесне мере ради обезбеђења присуства С. Л. на главни претрес, међутим предлагач иако упознат са законском обавезом да се мора уредно одазвати позивима суда на главни претрес и да мора да обавести суд о промени адреси и боравишта то није учинио, те није приступао на главне претресе, а решење о одређивању притвора и расписана потерница нису реализовани. Предлагач С. Л. , као оптужени није примио ни жалбу јавног тужиоца на првобитну пресуду па му је иста достављена путем огласне табле суда, због чега не

стоје наводи из предлога да му одлуке и позиви нису достављани, обзиром да то није чињено због његове недоступности јер је на територији Косова и Метохији, па су неосновани наводи његовог пуномоћника да поступак дуго траје због непревођења предмета на „шиптарски“ језик.

Чињеница да првостепени суд у периоду од 03.12.2012. до 08.05.2013. године није поступао у предмету, са обзиром на све напред наведено, није од таквог значаја да би се захтев предлагача могао сматрати и делимично основаним.

Дакле, овај суд налази да је окривљени као подносилац захтева, обзиром на својство у кривичном поступку због чега је његово присуство на главном претресу било неопходно, својим понашањем, о чему је напред било речи, битно допринео дужем трајању поступка као и други учесници у овом поступку, па се то не може приписати као пропуст првостепеном суду на које указује бранилац овог оптуженог као предлагача у свом захтеву за заштиту права на суђење у разумном року и за накнаду, због чега је Апелациони суд захтев одбио као неоснован и одлучио као у изреци.

Записничар
Славица Гојић

СУДИЈА
ДРАГИЊА ВУЈИЋ

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

**Против овог решења дозвољена је жалба
Врховном касационом суду у Београду
у року од 15 дана од дана достављања писменог
отправка решења, а путем овог суда.**

Напомена:

**Рж к 147/2015 од 08.10.2015.године одбијена је као неоснована жалба предлагача и
потврђено решење Апелационог суда у Новом Саду Р4 к 27/2015 од
27.08.2015.године.**